

KİTLELERİN GÜVENİ VE DESTEĞİ NASIL KAZANILIR

Aydınlık Gazetesi, 30 Haziran 2018

Yıldırım Koç

Kitlelerin, yani milyonlarca sıradan insanın, güveni ve desteği sağlanmadan hiçbir siyasi örgüt başarılı olamaz, iktidara gelemmez. Siyasetle uğraşıyorsanız, kitlelerin güvenini ve desteğini bir biçimde kazanacaksınız.

“Kitle” dediğimiz insanlar kim?

Önce çalışanlar ve gelir elde edenler var. Bunların yaklaşık yüzde 70’i işçi ve memur. Biraz da sözleşmeli personel var. Köylerdeki küçük üreticiler ve kentlerdeki esnaf-sanatkar ise bu kitlenin yalnızca yüzde 18’ini oluşturuyor. Yüzde 9’luk bir bölüm ise ücretsiz aile çalışanları. İşverenler yalnızca yüzde 4,4’lük bir grup oluşturuyor.

Bunların dışında emekliler, öğrenciler ve işsizler var.

Emeklilerin çoğu işçi ve memur emeklisi. İşsizler de zaten bir işyerinde ücret karşılığı çalışma niyet ve çabasında olan potansiyel işçiler.

Özetle; kitlelerin veya milletimizin güvenini kazanmak ve desteğini almak dendiğinde, öncelikle akla gelenler, işçiler, memurlar, işsizler, işçi-memur emeklileri; diğer bir deyişle, işçi sınıfı.

Bunlar nüfusun çok büyük bölümünü oluşturuyor. Bu büyük kitlenin güveni ve desteği kazanılmadan hiçbir siyasi hareketin başarı şansı yoktur. Bu güven ve desteğin kazanılması ise uzun vadeli bir çalışmayı gerektiriyor.

ÖNCE BU KİTLEYİ TANIYIN

İşçiyi, memuru, işsizi, emekliyi kitaplardan tanıyamazsınız. Onlardan biri olacaksınız. Onların yaşadıkları sorunları onlardan daha iyi bileceksiniz. Onların sorunlarını nasıl çözmeye çalıştığını anlayacaksınız; onlara karşı anlayışlı ve sabırlı olacaksınız. Karşınızdakini cahil ve saf zannetmeyeceksiniz. Haddinizi bileceksiniz, öğretmenlik taslamayacaksınız. Akıl öğretmeye kalkışmayacaksınız.

Karşınızda ne kitaplarda okuduğunuz “devrimci işçi sınıfı” var, ne de, Aziz Nesin’in son derece yanlış değerlendirmesiyle, aptallar var.

Karşınızdakiler, kapitalizmin acımasız çarkı içinde hayatta kalmaya ve daha iyi bir hayat sürmeye çalışan insanlar. Bu insanların özelliklerini sık sık yazıyorum. Burada tekrarlamayacağım. Hayatın sillesini sürekli olarak yemiş, bu süreçte olağanüstü kurnazlaşmış ve tedbirli hale gelmiş bu insanların güvenini ve ardından desteğini kazanabilmek, genellikle sanıldığından çok daha zor.

SORUNLARINA ÇÖZÜM ÜRETİN

Cumhuriyet tarihinde sanırım ilk kez, işçilerin, memurların, işsizlerin ve emeklilerin sorunları, mevcut sistem içinde çözülemeyecek bir noktaya doğru ilerliyor.

Derinleşen ekonomik krizin işçi sınıfı üzerindeki etkileri henüz yaşanmadı. Önümüzdeki aylarda giderek yoğunlaşacak bir biçimde yaşanacak. Hükümet, uyguladığı politikalarla krizin etkilerini ertelemeyi büyük ölçüde başardı. Ancak önümüzdeki aylarda takke düşecek, kel görünecek. AKP’ye oy vermiş işçiler, AKP’ye karşı tavır alacak. 1989 bahar eylemleri sırasında ANAP’lı birçok işçi biliyorum. ANAP delegesi ve hatta ilçe yönetim kurulu üyesi işçiler vardı. Hayat zorladığında, “Çankaya’nın şışmanı, işçilerin düşmanı” diye yürüdüler. “İşçiler birleşin, iktidara yerleşin” sloganını da paylaştılar.

Çok sık verdiğim örneği tekrarlayayım. İşçilerimizin üzerinde oturduğu minder yavaştan tutuşmaya başladı. Henüz tam olarak yanmıyor. AKP’nin elinde, bu minderin tümüyle tutuşmasını önleyebilecek kaynaklar yok. Bu kaynakları tükettiler. Bu kaynakları uluslararası ilişkilerle de temin edemeyecekler.

1989 bahar eylemleri, işçilerin sorunlarını sistem içinde çözmeye yetmişti. Őimdi sistem içinde çözülemeyecek boyutta sorunlar gündemde.

İktidar isteyen, işçi sınıfının yükselecek mücadelesine gereken önemi verir ve onu uygun bir çalışma tarzını benimser ve uygular.